

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neexecutarea obligațiilor ce decurg din articolul 12 alineatul (6) din Directiva 92/49/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992 de coordonare a actelor cu putere de lege și actelor administrative privind asigurarea generală directă și de modificare a Directivelor 73/239/CEE și 88/357/CEE (a treia directivă privind „asigurarea generală”) (JO L 228, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 2, p. 53) și din articolul 14 alineatul (5) din Directiva 2002/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 noiembrie 2002 privind asigurarea de viață (JO L 345, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 4, p. 192) — Legislație națională discriminatorie față de asigurătorii din alte state membre

Dispozițivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Comisia Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 19, 22.1.2005.

**Hotărârea Curții (Camera întâi) din 18 iulie 2007 —
Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană**

(Cauza C-134/05) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Libertatea de a presta servicii — Drept de stabilire — Recuperare extrajudiciară a creanțelor)

(2007/C 235/04)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: E. Traversa, agent)

Pârâtă: Republica Italiană (reprezentați: I.M. Braguglia și P. Gentili, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolelor 43 CE și 49 CE — Legislație națională care supune activitatea de recuperare extrajudiciară a creanțelor condiției de obținere a unei licențe a cărei valabilitate este limitată la teritoriul provinciei în care a fost acordată

Dispozițivul

- 1) Prin prevederea în cadrul textului unic al legilor în materie de siguranță publică (*Testo Unico delle Leggi di Pubblica Sicurezza*), aprobat prin Decretul regal nr. 773 din 18 iunie 1931, a obligației oricărei întreprinderi care exercită activitatea de recuperare extrajudiciară a creanțelor:

— de a solicita o nouă autorizație în fiecare altă provincie în care intenționează să își desfășoare activitățile, deși întreprinderea dispune de o autorizație eliberată de questore-le unei provincii, cu excepția cazului în care aceasta acordă un mandat unui reprezentant autorizat în cealaltă provincie, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 43 CE și 49 CE;

— de a dispune de localuri pe teritoriul care face obiectul autorizației și de a afișa în aceste localuri serviciile care pot fi prestate pentru clienți, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 49 CE;

— de a dispune de un local în fiecare provincie în care intenționează să își exercite activitatea, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 43 CE.

- 2) Respinge acțiunea pentru restul capetelor de cerere.

- 3) Comisia Comunităților Europene și Republica Italiană suportă, fiecare în parte, propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 143, 11.6.2005.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 18 iulie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Korkein hallinto-oikeus — Finlanda) — Oy AA

(Cauza C-231/05) (¹)

(Libertatea de stabilire — Legislație fiscală în materie de impozit pe venit — Deducibilitate pentru o societate a sumelor plătite cu titlu de transfer financiar intragrup — Obligația societății beneficiare a transferului de a avea, de asemenea, sediul în statul membru vizat)

(2007/C 235/05)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein hallinto-oikeus

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Oy AA